

Μή και σύ, βρε Περικλέτο, δυστυχίας ένθουμο,
κι' εύρου πάντα μετ' έμου
και μετ' έλων τών έν τέλει
άνουδώνως άσφαλη
και γιά' μάς έπιωφελή
συγερών πολέμων τέλη.

Τήν ύγειαν σου μή φθείρης,
μήν κουράζεις τό μαλαλό σου,
κι' όλοένα σάν Φακίρης
κύτταζε τόν άφαλό σου.

Με τών άλλων τών ίδρώτα
νά κερδίζεις πάντ' άκόπως,
και νά μένης σάν και πρώτα
εύτυχής έμφαλοσκόπος.

Με πήγαινε και' στή Βουλή, προσφιλοστάτη κάρα,
όπου τά Νομοσχέδια τά κουβαλούν με κάρρα.
Συζήτησις και πόλεμος ρητόρων εύφραδών,
βλέπεις τά Νομοσχέδια νά πέφτουν βροχηδόν,
και νά πηγαινής σέ τάκοις συχνά με τήν κυρία σου,
γιατί σ' έκείνα μοναχά θά βρης τήν σωτηρία σου.

Έστου νέου Διομήδη τά πλούτη νά πιστεύης,
έν τούτοις όμως μάθε πρό πάντων νά νηστεύης.
Προσπάθει τό στομάγι· νά τώχης νηστικό,
συνείθισε ν' άντέχεις σέ χρόνους συμφορές,
κάνε καμμία βόλτα κι' άπό τό Κεντρικό
νά μάθης άν μάς ήλθε τών Γάλλων ό παράς.

Κι' άν ήλθε τι χαρά μας!..
κανένα δέν ψηφάμε,
κι' έμεις με τόν παρά μας
θά πιούμε και θά φάμε.

Μή σέ γελοίων και σαχλών προσέχεις χλευασμοός
και τρώφα σέ Πιτσούνηδων προϋπολογισμοός.
Αύτά σου λέω, Περικλή, νά κάνης έπως κι' άλλοι,
άν θέλεις νάχης ήσυχο τό κλοδείο σου κεφάλι.

Π. — Δέν θά με νοιάξω για φρικτά πολέμων γεγονότα,
κι' έγώ θά κάνω, Φασουλή,
κάθε δική σου συμβουλή
άφου σέ δαίρω πρώτα.

Διάφορα μηνύματα είδος τηλεγραφήματα.

Ήμέρα μία δέν περνά χωρίς κι' ή Βουλγαρία
ουδέτερότητ' αστηράν' στόν κόσμον νά κηρύξη,
ήμέρα τώρα δέν περνά χωρίς σάν πριν άγρία
με τος Κομητατζήδες της τά δόντια νά μάς τρίξη.

Ήμέρα μία δέν περνά
χωρίς νά μάς τάρ άξω,

και' στήν όφήλιον τρανά
τά δάκια της νά κρέξη.

Ήμέρα μία δέν περνά χωρίς νά μάς είπτη
ποιά θέλει και δέν θέλει,
και νά πηδά στουπί
σέ μπαρουτούς βαρέλι.

Και φωνάζει και φωνάζει πώς ένόπλιος ουδέτερος
κατά πάντα θ' άπομεινεί
στου πολέμου τό καμίνι,
κι' άπ' έδώ κι' έκει της λένε τήν κακή ψυχρή της μέρα.

Ουδέτερος έσφουζ,
και σάν πριν άρειμανία
εσφουζίσει και λυσοζέ
θέλω τήν Μακεδονία.

Κάθε μέρα διαλαλεί
σέ Φραγκιά κι' Άνατολή
κάστανα πώς δέν χαρίζει.

Κι' έπως λένε τούτοις κι' άλλοι
της κλεινής Άρρουδας πάλι
παλαμήδα της μυρζέι.

Και της Άνταντ οι σύμμαχοι μάς συμβουλεύουν τώρα
πρέπει και σεις νά κάνετε' στούς γείτονας σας δώρα.
Γενναία παραχώρησις κι' εκ μέρους σας άς γίνη,
ανάγκη σάν ουδέτεροι ν' άνταμιφθοδν κι' έκείνοι.
Κι' έμεις τούς Άρκουδιάρηδες πολλο τούς συμπάθουμε
και νά τούς συμβιβάσωμε μαζί σας προσπαθούμε.

Άλλά δέν συμβιβάζονται χωρίς άνταμιθην,
και μάς γυρεύουν τά και τά
και βάζουνε εσφονητά,
κι' άπλόνουν τά εσράδια των' στου έξίφους τήν λαθήν.

Και τούτοι' στόν άγώνα μας συντρέχουν ουδέτερος,
κι' έλάτε δώστε τους και οσέσ έποιο ζήτησον μέρος,
γιατί, καθώς τό βλέπατε, τούς έπισας μανία
και δέν' μπορούν νά ζήσουνε χωρίς Μακεδονία.

Έκείνη πάλι σήμερα' ακρωφώθηκε' στόν νού τους
κι' άς γίνη παραχώρησις κι' εκ μέρους σας σέ τούτους,
κι' έμεις θά σάς άφήσωμεν καθ' άπαντα τόν χρόνον
νά κατοικήτ' εύδαίμονες τήν γήν τών Παρθενώνων.

Με τέτοιαις γλύκαις λιγερή μάς κάνουν πατινάδα
και της Άνταντ οι σύμμαχοι, κι' αύγή δέν έσημαίνει
χωρίς ουδέτερότητα νά σκούς ή φιλενάδα,
πούχει παντού συμπάθειαις και μπαρμπα' στήν Κορώνη.

Και στούς Βουλγάρους άμοιδή,
έμπρός, παιδιά, κι' εδών εδοί.
Ουδέτεροι καιροσκοπούν με τόσην έντιμότητα,
κι' οι νέοι μας οι γείτονες
τών πριν γείτονων κρείττονες
τόν Νικόλη μας' ζάλλισαν με τήν ουδέτερότητα.